

Standaardvisser: 'omwoelen van de bodem heeft juist een belangrijke functie'

Twijfels over MSC-keurmerk visserij

door laura heerlien

AKE R S LOOT - Duurzaam vissen: staandwantvisser Ed Reker uit Akersloot wordt er eigenlijk een beetje kriegel van. „Die term plakken ze tegenwoordig overal maar op." Voldoen aan het in duurzame kringen zo bejubelde MSC-keurmerk - dat bekende blauwe logo met het visje - is volgens Reker vooral een hoop werk.

Het MSC-keurmerk - interessant voor vissers omdat je daarmee de visprijs kunt opschroeven - kun je bemachtigen als je als visser aan bepaalde eisen voldoet. Daarbij wordt rekening gehouden met de visstand, de hoeveelheid bijvangst en de bodemberoering. Wie een vismethode hanteert waarbij weinig grond wordt omgewoeld, maakt meer kans op het keurmerk. Terwijl juist dat omwoelen volgens Reker een belangrijke functie heeft. „Als een boer zijn land niet ploegt komt er geen voedsel vrij. Diezelfde functie hebben vissers. Bodemberoering zorgt ervoor dat voedsel loskomt en plantenzaadjes kunnen kiemen. Waardoor er voor de aanwezige vis voldoende te eten is. En de visstand toeneemt."

Voor Reker is duurzaam iets simpels. „Stel er zwemt honderd ton vis, je haalt er vijftig ton uit en een jaar later zwemt er 110 ton, dan ben je duurzaam bezig. Vroeger werd er op het IJsselmeer met sleepnetten gevestigd. Ik hoor van vissers dat de palingstand is gezakt sinds dat verboden is."

Standaardvisserij, de sector waar Reker zelf in zit, is de samenvattende term voor alle passieve - vismethoden waarbij het net stil staat in het water. Men maakt gebruik van kieuwen warnetten waarmee op kabeljauw, zalm en grote platvis (tarbot, griet en tong) gevestigd wordt. De Akersloter viste lange tijd met zijn IJM27, de Tanja, op zee. 's Ochtends vroeg zette hij zijn netten uit, om ze de volgende dag weer binnen te halen. Momenteel vaart hij even niet. Hij bouwt een nieuwe boot, waar hij naast staandwantvissen ook mee wil kunnen slepen. „Standaardvissen heeft namelijk ook een nadeel: je bent erg afhankelijk van het weer en hebt altijd twee dagen nodig. Als het 's ochtends mooi weer is, maar je weet dat het de volgende dag slecht wordt, dan zet je je netten niet uit. Terwijl je met een sleepnet die dag nog gewoon het water op kunt."

In de ogen van Reker is de staandwantmethode een zeer milieuvriendelijke manier van vissen. „Je jaagt namelijk niet zelf, maar laat de vis naar je toe komen. Daardoor verbruik je bijvoorbeeld veel minder brandstof. Het is een lichte manier van vissen." Zijn eigen methode, de staandwantvisserij, voldoet trouwens al van nature aan de eis dat er weinig grond wordt omgewoeld. Niet dat het een koud kunstje was om het MSC-keurmerk te krijgen. „Dertigduizend euro heeft het onze sector tot nu toe gekost. Die bestaat uit zestig bootjes, waarvan er inmiddels 45 gecertificeerd zijn. We hebben een beheerplan moeten opstellen, kleine schepen mogen met maximaal driehonderd netten vissen, voor grotere schepen geldt een maximum van vijfhonderd netten. Bijvangst moet nauwkeurig bijgehouden worden en in de afslag moeten we onze vis apart zetten, om te kunnen onderscheiden van vis-zonder-keurmerk. Kortom, een hoop gedoe."